

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517202957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1517202957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štiftovej, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, námestí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČO: 04 355 211, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedüšovou, Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: A. Q., K.. XX.X.XXXX, D. X, O., zastúpenému advokátom Mgr. Martinom Berecom, Pod Sokolice 1/B, Trenčín, o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 41Csp/49/2017-60, zo dňa 3.10.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) mení tak, že žalobu zamieta.

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 100 eur od 18.3.2014 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 78,57 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 22.2.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 100 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 18.3.2014 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 12 eur. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk požiadal o poskytnutie úveru vo výške 100 eur, pričom odoslaním žiadosti pri registrácii potvrdil, že súhlasí so zmluvou o úvere, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 441566 z 10.2.2014 poskytol žalobca žalovanému úver 100 eur, splatný spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28 eur, t.j. žalovaný sa zaviazal splatiť 128 eur a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Žalovaný neplnil dlh riadne a včas; dlh sa stal splatným 10.3.2014 a dlh neuhradil ani na základe štyroch upomienok zaslaných v súlade so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Žalobca si žalobou uplatnil vo forme zmluvnej pokuty aj paušálnu náhradu nákladov za zaslanie upomienok v sume 12 eur.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu MINIPOHOTOVOSTĚ s.r.o. a žalovaný uzavreli spotrebiteľskú zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver v celkovej sume 100 eur a to za odplatu 28 eur. Ustálil, že dlžnú sumu 128 eur sa žalovaný zaviazal splatiť do 28 dní od poskytnutia úveru. Zistil, že žalovaný dlh neuhradil ani sčasti, pričom so zaplatením dlhu sa dostal do omeškania a preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške určenej

podľa dňa vzniku dotknutého záväzkového vzťahu, t.j. po 1.2.2013, a podľa prvého dňa omeškania, teda dňa nasledujúceho po dátume splatnosti uvedeného v pokuse o pokonávku.

3. Pokiaľ sa jedná o zmluvnú pokutu 12 eur, ktorú si žalobca uplatňoval v zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, súd prvej inštancie ozrejmil, že zmluvná pokuta môže byť dojednaná len písomne a podotkol, že podľa ustálenej judikatúry, v prípade, ak je dojednanie zmluvnej pokuty obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, nie je splnená požiadavka písomnej formy, keď všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľ nepodpísal. Ďalej objasnil, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je také ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré oprávňuje, aby sa spotrebiteľovi účtovalo za upomienku a za výzvu; na poplatok spojený s výzvou prípadne s upomienkou na zaplatenie dlžnej sumy nemá veriteľ žiadny zákonný nárok, lebo poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované protiplnenia. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že paušálna náhrada nákladov vo výške 12 eur uplatnená žalobcom formou zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka a dodal, že keby uvedený nárok posudzoval ako zmluvnú pokutu, nebola by splnená požiadavka písomného dojednania v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože zmluvná pokuta bola uvedená v rámci všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré neboli žalovaným podpísané.

4. Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd prvej inštancie za použitia § čl. 4 ods. 1, čl. 18 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a rady č. 1215/2020, § 497, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 4 písm. t), ods. 5, § 54 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., žalobe v časti o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, konštatujúc, že vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil len zaplatenie istiny bez dohodnutého úroku vo výške 28 eur, platnosť dojednania odplaty (úroku) za poskytnutý úver neskúmal. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p., a priznal náhradu trov konania žalobcovi, ktorý bol v spore úspešnejší, s tým, že mieru jeho úspechu určil na 78,57 %.

5. Proti rozsudku vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel (výrok I.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) podal žalovaný odvolanie a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že nesprávne právne posúdil vec. Argumentoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo nesporne malo viesť k zamietnutiu žaloby. Poukázal na to, že v spore nebolo preukázané, že skutočne došlo k uzavretiu spotrebiteľskej úverovej zmluvy, poskytnutiu úveru, t.j. finančných prostriedkov, a dokonca ani to, že by sa registroval na stránke žalobcu, resp. že by v rámci registrácie a žiadosti o poskytnutie úveru uviedol svoje číslo účtu, na ktoré mu mali byť finančné prostriedky poukázané. Žalovaný dodal, že nebola preukázaná ani existencia upomienok, ktoré mali byť formou SMS správ doručené na jeho telefónne číslo. Zdôraznil, že on žalobcu nikdy nežiadal o poskytnutie úveru a zo strany žalobcu mu nikdy neboli poskytnuté žiadne peňažné prostriedky, či už titulom spotrebiteľskej úverovej zmluvy, alebo akejkoľvek inej zmluvy.

6. Žalovaný skonštatoval, že aj keby žalobca preukázal, že medzi nimi došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, tak táto by bola v zmysle Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Podotkol, že na predmetný zmluvný vzťah by bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., a napriek tomu, že podľa § 1 ods. 3 písm. l) tohto zákona, síce spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace, avšak v nadväznosti na § 24 uvedeného zákona, by bolo možné aj na dotknutý úver, ktorého splatnosť nepresahuje 3 mesiace, aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. a to konkrétne ustanovenia § 9 ods. 1, ods. 2, ako aj § 11. Poznamenal, že zmluva, ktorá podľa žalobcu bola uzavretá medzi stranami sporu, nebola uzavretá písomnou formou vo význame podpísania konajúcimi osobami v nadväznosti na § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že žalobca v spore nepredložil žiaden dôkaz, že by komunikácia elektronickou formou medzi právnym predchodcom žalobcu a ním prebehla, a to navyše spôsobom, ktorý by umožňoval zachytenie obsahu zmluvy o úvere

a hlavne určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Bol názoru, že predtlačenie mena a priezviska na spotrebiteľskej úverovej zmluve ako podpis, nespĺňa náležitosti vyžadované Občianskym zákonníkom na platnosť právneho úkonu.

7. Žalovaný podčiarkol, že spotrebiteľská úverová zmluva, ktorá je predmetom sporu, zakotvuje výšku ročnej percentuálnej miery nákladov 2.290,09 % a výšku úroku zo zmluvy 365 %. Domnieval sa, že takto dojednaná odplata je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a nepochybne značne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Mal za to, že aj napriek tomu, že ustanovenie § 39a Občianskeho zákonníka týkajúce sa úžery nadobudlo účinnosť až po dátume uvedenom v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sú dojednania, ktoré napĺňajú obsah predmetného § 39a v zmysle judikatúry neplatné, poukazujúc osobitne na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/151/2013, zo dňa 25.9.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16Co/71/2011. Na uvedenom základe bol žalovaný názoru, že je nevyhnutné zmluvu o úvere považovať za absolútne neplatnú z dôvodu jej úžerného charakteru. Ďalej považoval za potrebné uviesť, že Národná banka Slovenska neudelila žalobcovi žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, iných úverov alebo pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky a dodal, že toto taktiež preukazuje neodbornosť a nekompetentnosť žalobcu pri poskytovaní finančných služieb.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Poznamenal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým i právnym zisteniam, a na základe týchto posúdil z hľadiska právneho vec správne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Skonštatoval, že žalovanému poskytol na základe zmluvy úver vo výške 100 eur, na číslo bankového účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXXX, dňa 10.2.2014, pričom k vyjadreniu pripojil fotokópiu časti výpisu z účtu MINI HOTOVOSTĚ, s.r.o., za obdobie od 1.2.2014 do 28.2.2014. Dodal, že uvedené skutočnosti však vyplývajú aj z listinných dôkazov, ktoré predložil vo forme príloh k žalobe. Ozrejmil, že je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národnou bankou, ktorý je prístupný na C..D..D. v sekcii "Seznamy a evidence", a tiež aj v obchodnom registri dostupnom na www.justice.cz; podotkol, že na základe uvedeného je oprávnený poskytovať úvery na základe licencie Českej národnej banky podľa zákona č. 257/2016 Sb..

9. Žalovaný v odvolacej replike naďalej zotrval na tvrdení, že žalobca neunesol v prvo-inštančnom konaní dôkazné bremeno o poukázaní finančných prostriedkov v prospech jeho (žalovaného) účtu. Zdôraznil, že nikdy nežiadal žalobcu o poskytnutie úveru, pričom žalobca nepreukázal opak (vo forme registrácie, príp. žiadosti). Domnieval sa, že výpis z účtu predložený žalobcom v odvolacom konaní nepreukazuje to, že tieto prostriedky boli skutočne poskytnuté práve jemu, pretože predmetné číslo účtu môže patriť komukoľvek, a to najmä v situácii, keď jeho (žalovaného) číslo účtu nevyplyva zo zmluvy o úvere, ktorá bola predložená žalobcom. Okrem toho podčiarkol, že predkladanie dôkazov v odvolacom konaní je v rozpore s koncentračnou zásadou a keďže odvolaciu argumentáciu žalobcu v podobe nových skutkových skutočností a dôkazov nemožno subsumovať ani pod jednu z alternatív, ktoré pripúšťa § 366 písm. a) až d) C.s.p., nemožno tieto dôkazy použiť v rámci odvolacieho konania. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR vydané pod sp. zn. 5Cdo/279/2010 žiadal, aby odvolací súd na dotknuté listiny a nové skutkové tvrdenia neprihliadol.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho

vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach sporových strán).

12. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplata sumy 100 eur titulom poskytnutého úveru na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere zo dňa 10.2.2014, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 18.3.2014 do zaplata, ako aj zaplata zmluvnej pokuty vo výške 12 eur.

13. Podľa Zmluvy o úvere zo dňa 10.2.2014 sa veriteľ na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver (podľa zákona č. 129/2010 Z.z.), a to najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky zodpovedajúcej výške úveru veriteľa špecifikovaného na webovskej stránke veriteľa C..Q..sk v prospech účtu spotrebiteľa uvedeného v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru vygenerovanej na webovskej stránke, a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vo výške 100 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128 eur.

14. Podľa Článku 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je záväzok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi úveru splnený odpísaním čiastky zodpovedajúcej úveru z účtu veriteľa v banke alebo pobočke zahraničnej banky so sídlom na území Slovenskej republiky uvedeného na webovej stránke v prospech účtu spotrebiteľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Civilný sporový poriadok ukladá stranám sporu, ktoré žiadajú o procesnú ochranu svojich nárokov a stoja proti sebe v postavení vzájomných "odporcov", povinnosť tvrdiť, že určitý právny vzťah, o ktorého ochranu žiadajú, skutočne existuje (Čl. 6 ods. 1 Základných princípov C.s.p., § 132 ods. 1, § 150, § 167 ods. 2 C.s.p.). Ukladá stranám tiež tzv. dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť uplatnených tvrdení (§ 132 ods. 1, ods. 3, § 149 ods. 1 C.s.p.). Dôkazné bremeno je povinnosť strany, pokiaľ chce byť úspešná v spore, preukázať existenciu takých svojich skutkových tvrdení, ktoré môžu pre ňu privodiť priaznivý výsledok; dôkazné bremeno sa teda netýka vždy výsledku celého konania, ale sa môže týkať aj čiastkového skutkového tvrdenia významného pre rozhodnutie súdu. Pre určenie toho, kto je nositeľom dôkazného bremena, je kľúčová hmotnoprávna úprava vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje svoje právo alebo povinnosť žalovaného. Dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností, zakladajúcich ním tvrdené právo; na druhej strane žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní skutočností, ktoré vylučujú existenciu uplatňovaného práva, ak jeho existenciu žalobca preukázal.

17. V princípe platí, že nesplnenie dôkaznej povinnosti znamená neunesenie dôkazného bremena, čo má za následok prehru v spore.

18. Z citovaného ustanovenia zákona, zmluvy o úvere, ako aj všeobecných podmienok poskytnutia úveru, jednoznačne vyplýva, že povinnosť žalovaného ako spotrebiteľa vrátiť sumu úveru spolu s celkovými nákladmi úveru vzniká až odpísaním čiastky zodpovedajúcej výške úveru z účtu žalobcu, a preto súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil splnenie dôkazného bremena žalobcu, že povinnosť žalovaného vrátiť sumu úveru spolu s jeho nákladmi vyplýva z uzavretej zmluvy o úvere; pokiaľ žalobca

chcel byť v spore úspešný, bolo jeho procesnou povinnosťou skutkovo nielen tvrdiť, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere a na jej podklade žalovanému poskytol úver vo výške 100 eur, ale aj skutočne preukázať, že si splnil tento záväzok vyplývajúci zo zmluvy a to odpísaním sumy úveru na bankový účet žalovaného, keďže žalovaný uzavretie zmluvy o úvere, ale aj poskytnutie úveru spore účinne poprel; žalobca však v konaní žiaden dôkaz o odpísaní čiastky úveru v prospech žalovaného neprodukoval.

19. Odvolací súd sa preto stotožnil s námietkou žalovaného v odvolaní, že žalobca v spore prezentovanými dôkazmi prevod sumy úveru na jeho bankový účet nepreukázal a navyše nebolo zrejmé, aké číslo bankového účtu mal žalovaný zadať pri elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru na webovom sídle právneho predchodcu žalobcu, ako účet, na ktorý má byť úver poukázaný, ani nepreukázal registráciu žalovaného na webovej stránke veriteľa.

20. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, v ktorom predložil výpis z bankového účtu, ktorým až v odvolacom konaní preukazoval odpísanie sumy úveru v prospech bankového účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a variabilným symbolom XXXXXXXXXXX (rodné číslo žalovaného), odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o uplatnenie novôt v odvolacom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom sporovom konaní vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie sú obmedzené, pretože základom pre neskôr - v odvolacom konaní vznesené námietky - sa nemôžu stať prostriedky procesnej obrany a procesného útoku (§ 149 C.s.p.), ktoré neboli uplatnené v konaní na súde prvej inštancie, a s ktorými sa z tohto dôvodu súd prvej inštancie nemal dôvod zaoberať, či venovať im v napadnutom rozhodnutí akúkoľvek pozornosť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Právo na uvedenie prípadných novôt bude podmienené tým, že odvolateľ prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené na súde prvej inštancie, nemohol uplatniť na súde prvej inštancie bez svojej viny. Ak tento predpoklad úspešne nespĺní, na novoty odvolací súd nemôže prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí opomenutie jej neskoršieho uvedenia a zavinenie z nedbanlivosti. Žalobca však vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nekonkretizuje dôvod uplatnenia novoty v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p. a tiež neuvádza žiadne skutočnosti, pre ktoré tento dôkaz a prostriedky procesnej obrany nemohol použiť v doterajšom priebehu konania bez svojej viny; odvolací súd tak na uvádzanie nových skutočností a predkladanie nových dôkazov neprihliadol.

21. Po zhodnotení vecnej a právnej argumentácie žalovaného v odvolaní a s poukazom na právnu argumentáciu odvolacieho súdu založenej na právnom závere o neunesení dôkazného bremena žalobcom o poskytnutí úveru žalovanému, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zaväzujúcom výroku podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobu zamietol; vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 C.s.p.) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

22. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).